
Studiu comparativ privind evoluția indicatorului Produsului Intern Brut

Prof. univ. dr. Constantin ANGHELACHE

Academia de Studii Economice, București, Universitatea „ARTIFEX” din București

Conf. univ. dr. Aurelian DIACONU

Universitatea „ARTIFEX” din București

Drd. Andreea Ioana MARINESCU

Drd. Marius POPOVICI

Academia de Studii Economice, București

Abstract

În acest articol, autorii realizează un studiu comparativ asupra dinamicii produsului intern brut al României. Acest indicator exprimă rezultatele calitative și cantitative care caracterizează economia unei țări. În cuprinsul articolului, sunt realizate comparații în timp, dar și în spațiu, cu accent asupra evoluțiilor înregistrate în țările Uniunii Europene. Interpretarea indicatorilor analizați este completată de un set coerent de măsuri propuse pentru dezvoltarea economiei românești.

Cuvinte cheie: *economie, produs intern brut, evoluție, comparație, cantitativ*

Clasificare JEL: *B22, N10*

Introducere

Produsul Intern Brut este calculat de toate țările și el reprezintă, sub formă sintetizată, evoluția cantitativă și calitativă înregistrată de o țară într-o perioadă de timp dată.

Dacă am compara acest indicator obținut de țara noastră în ultimii ani cu cel realizat de țările europene, situația ar fi clar negativă, țara noastră situându-se pe unul dintre ultimele locuri, dar s-ar găsi o explicație prin decalajul existent în nivelul de dezvoltare social-economică. Situația nu este însă diferită nici în cazul în care comparăm nivelul PIB realizat de România cu același indicator obținut de țări din centrul și estul Europei, care au pășit pe drumul tranziției o dată cu țara noastră. În acest context, comparațiile sunt cu mult mai edificatoare deoarece evidențiază anumite evoluții care s-au produs în condiții aproximativ similare și care, în situația scăderii accentuate a acestui indicator în țara noastră, ne obligă să căutăm cauzele reale ale unei astfel de evoluții.

Din acest punct de vedere, apreciem că cea mai obiectivă este comparația indicatorului PIB realizat de țara noastră cu nivelurile aceluiși indicator înregistrate de Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Cehia, Polonia, Ungaria, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Bulgaria. Constatăm că, începând cu anul 1990 și până în anul 1995, acești indicatori au înregistrat evoluții diferențiate în aceste țări, în majoritatea producându-se o tendință de scădere, înaintea macrostabilizării. Din anul 1995 și până la sfârșitul anului 1999, acest proces de reducere substanțială a PIB a continuat mai ales în România, țara care rămânea singura dintre cele mai sus menționate în situația de a avea un indicator PIB scăzut.

Literature review

Anghelache și Sacală (2016) se preocupă de utilitatea modelului de regresie lineară multiplă în analiza factorilor care influențează evoluția Produsului Intern Brut,

Dumitrescu, Anghel și Anghelache (2015) au în vedere influența variabilelor structurale asupra PIB, Huang, Hwang și Yang (2008) studiază consumul de energie ca factor în creșterea PIB. Anghelache, Manole și Anghel (2015) studiază, prin regresie simplă, corelația dintre dinamica indicatorilor consum final și consum public. Anghelache și Anghel (2015) abordează analiza Produsului Intern Brut prin metode statistico-econometrice. Anghelache, Anghel și Sacală (2013) descriu evoluția indicatorului principal macroeconomic. Anghelache și Manole (2012) au în vedere studiul, prin metode econometrice, al corelației dintre PIB și investițiile străine directe, pe o temă similară dezvoltă Cicak și Soric (2015). Beck et.al. (2007) analizează legătura dintre finanțe, inechitate și sărăcie. Bhandari și Frankel (2015) se concentrează pe țintele de PIB nominal pentru țările în curs de dezvoltare, o temă apropiată este tratată în lucrarea lui Sumner (2014). Faust, Rogers și Wright (2005) se preocupă de PIB la nivelul statelor G7. Fleurbaey (2009) ia în calcul oportunitatea unei măsuri a bunăstării sociale, suplimentar față de PIB. Greenwood, Sanchez și Wang (2013) studiază cuantificarea impactului dezvoltării financiare asupra economicului. Jeong și Townsend analizează relația dintre creștere și inegalitate printr-o abordare bazată pe model. Mazurek (2013) realizează o analiză comparativă a creșterii PIB în țările europene. Nalewaik (2012) se preocupă de utilizarea PIB ca instrument în estimarea probabilității de recesiune. Panagiotis și Pantelis (2013) studiază relația între creșterea economică și schimbările culturale.

Metodologie și date

• După anul 2000, Produsul Intern Brut a înregistrat un proces de creștere. Este semnificativ faptul că în 2007 PIB a fost cu 6,0% mai mare decât în 2006, dar în cifre absolute este încă departe de potențialul de care dispune România. În anul 2005, Produsul Intern Brut a fost în cifre absolute și prețuri curente de 287,1863 miliarde lei, adică peste 100 miliarde de dolari la cursul de 2,85 lei/\$ la 31.12.2005. În anul 2006 PIB a înregistrat nivelul de 342,2 miliarde lei, adică cca. 142,7 miliarde dolari SUA la cursul de 2,40 lei/USD, ceea ce reprezintă o creștere cu 7,7% față de anul 2005. În anul 2007, Produsul Intern Brut a fost în cifre absolute și prețuri curente de 404.708,8 milioane lei, adică peste 169,4 miliarde de dolari la cursul de 2,4564 lei/\$ la 31.12.2007, ceea ce reprezintă o creștere de 6,1% față de anul precedent. În anul 2008, PIB a ajuns la 514.654 milioane lei. Comparativ cu 2007, PIB a crescut în 2008 cu 7,1%. În anul 2009, pe fondul lipsei de programe proactive, a „bugetelor electorale” din 2008 și 2009 și sub efectul devastator al crizei, PIB a scăzut la 491.273,7 lei, înregistrând o scădere, în date deflate, de -7,1%. În 2010 PIB a ajuns la 522.561,1 milioane lei, iar în 2011 a fost de 578.551,9, (salariile înregistrate nu sunt deflate fiind exprimate în prețurile curente ale fiecărei perioade). În 2012, valoarea PIB a fost de 587.494,4 milioane lei. În 2013, valoarea PIB a fost de 637.583,1 milioane lei, adică cu 3,4% mai mare decât în 2012. În anul 2014 PIB a ajuns la 668.143,6 milioane lei, înregistrând o creștere de 3,1% față de 2013. În 2015, PIB-ul a înregistrat valoarea de 712.832,3 milioane lei. În 2016, în primul semestru PIB a atins valoarea de 325.572,9 milioane lei, nivelul fiind net superior față de cel înregistrat în anii precedenți în aceeași perioadă comparabilă, până în prezent, în Ungaria, țară cu care ne putem compara, s-a înregistrat o tendință fluctuantă de creștere a PIB cuprinsă între 1,3% în 1996, 4,6% în 1997, 5,1% în 1998, 5,9% în 1999, 7,7% în 2000 și 3,5% în 2002, 3,7% în 2003, 2,1% în 2004, 4,1% în 2005, 3,9% în 2006, 3,7% în 2007, de 0,5% în 2008, de 1,1% în 2009 și -1,6% în 2010. În anul 2010, PIB a scăzut cu -1,0%, fiind de 522.561,1 milioane de lei.

Ungaria și Polonia sunt țări care, deși s-au confruntat și ele cu o serie de dificultăți de-a lungul timpului, au trecut la o îmbunătățire a activității care le-a permis o creștere cantitativă a indicatorului PIB.

În țara noastră, dacă în anul 1996 acest indicator manifesta o creștere de 3,9% față de anul 1995, în perioada următoare a anului 1997 s-a manifestat o scădere de 6,6%, în anul 1998 o scădere de 7,3%, iar în 1999, o scădere de 3,2%. Din anul 2000, PIB a înregistrat o evoluție constant ascendentă, crescând cu 3% în 2001 cu 5,3% cu 4,8% în 2002, cu 4,9% în 2003, cu 8,4% în 2004, cu 4,1 în 2005, cu 7,7% în 2006, cu 6,0% în 2007 și cu 7,1 în 2008. calculul este efectuat față de anul precedent. În 2009 a început adevăratul recul, înregistrându-se o reducere de -7,1%, față de anul anterior. Procentul de scădere a PIB a continuat și în 2010, când PIB s-a redus cu -1,6%, iar pentru 2011, PIB-ul a crescut cu 2,5%. În 2012, de asemenea, a fost o ușoară creștere (1,1%), iar în 2013 s-a înregistrat o creștere comparabilă, de 3,4%, în 2014 de 3,1% iar în 2015 de 3,8%. În primele șase luni ale anului 2016, Produsul Intern brut a fost de 325.572,8 milioane lei.

Evoluția PIB în perioada 2001- 2016
(perioada corespunzătoare din anul precedent = 100)

* date provizorii, estimate pentru 2016

Sursa de date: Institutul Național de Statistică, Buletinul statistic nr. 7/2016.

• PIB, principalul indicator de caracterizare a evoluției economiei naționale, a înregistrat în 2010 o scădere cu -1,6% față de anul 2009 și o creștere de 2,5% în 2011 față de 2010. În 2012, PIB a crescut cu 1,1% față de 2011, iar pentru anul 2013, creșterea este de 3,4%, adică 637.583,1 milioane lei.

În 2014 creșterea față de 2013 a fost de 3,1%, PIB ajungând la 668.143,6 milioane lei, iar în iunie 2016 fiind de 325.572,8 milioane lei.

Din punctul de vedere al cifrelor absolute privind realizarea PIB, pe categorii de resurse și utilizări, putem menționa că agricultura, silvicultura și piscicultura au avut o contribuție redusă, industria și construcțiile au scăzut în ritm moderat, iar serviciile și producția aferentă serviciilor bancare au înregistrat o rată negativă. Analiza structurii PIB pe resurse și utilizări a fost prezentată și analizată, pe larg, în capitolul unu, nemaifiind oportună reluarea și în acest capitol.

O apreciere trebuie făcută și în legătură cu situația stocurilor care evidențiază faptul că o bună parte a consumurilor din economie a fost alimentată prin stocuri

acumulate în perioadele precedente și că, în general, se produce pe stoc, întrucât circuitul economic de producție – desfacere – consum este strangulat fie din lipsa veniturilor și a surselor financiare existente în economie, fie, uneori, de calitatea precară a unor produse, așa încât, pentru a evita șomajul și a-și obține indicatorii pe baza cărora se face salarizarea, în multe întreprinderi cu capital de stat sau majoritar de stat se produce orice, indiferent de situația finală a acestui „ce” produs.

Să sperăm că vor fi efectuate, la nivelul factorilor de decizie, analize realiste care să evidențieze aceste deprecieri ale indicatorilor macroeconomici, și prin aceasta, deprecierea evoluției economiei României. Fără o astfel de analiză, este cert că s-ar înregistra stagnări ale principalilor indicatori macroeconomici.

Produsul Intern Brut a avut un trend oscilant în 2009-2016

Analiza evoluției social-economice din țara noastră nu se poate efectua decât pe baza studiului unor date care să acopere și să evidențieze, la nivel macroeconomic, stadiul de dezvoltare a țării, concretizat în evoluția PIB. Analiza individuală a evoluției acestui indicator, deși este de natură să evidențieze situația macroeconomică pe care o parcurge România, nu este suficient de elocventă, putând exista păreri și puncte de vedere care să conducă la concluzia că, poate, condițiile concrete de la noi sunt particulare, or, analiza urmărește identificarea cu orice preț numai a aspectelor negative.

De aceea, vom efectua o analiză comparată a modului în care a evoluat acest indicator, PIB, în perioada 2001-2016 și pe perioada 1997-2000, fundamentat pe indici cu baza în lanț (compararea nivelului anului curent cu anul precedent) și într-un context care ni se potrivește, cel al țărilor central și est-europene.

Această posibilitate de analiză este mult mai edificatoare față de o analiză solitară, care ar putea fi „afectată” de interpretarea că poate este insuficient de relevantă datorită unor condiții interne sau față de o comparare exhaustivă cu toate țările europene care ar fi, de asemenea, generatoare de interpretări, cum că o serie de țări din Europa au condiții sociale, economice etc. total diferite de cele din țara noastră.

Singura cale de analiză concretă a acestor elemente privind evoluția PIB este un studiu comparat al evoluției în România și celelalte țări central și est-europene, cum sunt Cehia, Ungaria, Polonia, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, Letonia, Lituania, Estonia și Cipru.

Aceste zece țări constituie, alături de România, nucleul statelor central și est-europene care au pășit pe același drum în condiții aproximativ similare.

Nu se include în această analiză situația statelor europene care au rezultat din dezintegrarea fostei URSS și nici integral pe cele care au rezultat din dezmembrarea fostei RSFI.

De asemenea, Albania, care în momentul de față nu raportează date esențiale și precise în legătură cu dezvoltarea social-economică, nu poate fi luată în discuție.

Acest element apăsător ca esențial în analizele efectuate de economiști, care porneau de la faptul că o astfel de macrostabilizare, pe fondul unei schimbări și în contextul credibilității propuselor programe electorale, va fi dătătoare de speranțe.

Comparativ cu Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia, Slovacia și Republica Cehă, România a înregistrat în perioada 2001-2015 o oarecare creștere medie anuală a ratei de evoluție a PIB, deși în 2009-2011 s-a manifestat scăderea sub impactul crizei și a ineficienței programului de guvernare.

Ajungem la concluzia că, din punctul de vedere al nivelului economic, România se afla într-o situație bună până în 2008, fiind alarmantă căderea din 2009-2010 și ritmul nesemnificativ din 2011-2012. Anul 2013 arată o înviore, cu o

creștere de 3,4%, iar în 2014, creșterea a fost de 3,1% față de anul anterior, iar în 2015 creșterea a fost de 3,8% față de 2014.

Modul în care a evoluat PIB din 2005 până în prezent este concludent, în contextul în care acest indicator cuprinde și sfera serviciilor, deci sfera tuturor activităților din cadrul economiei naționale. Înseamnă că s-au realizat acele transferuri de activități de la un sector de activitate la altul ceea ce este de natură să stimuleze consolidarea economiei de piață, dar numai în măsura în care se va intensifica preocuparea de a investi în sectoare economice specifice României, acceptate cantitativ-calitativ și nivel al costurilor de piață internă și internațională. Deficiența programelor anticriză din 2009-2012 constă tocmai în lipsa de măsuri anticriză proactive ce ar fi avut, cu certitudine, efecte pozitive. Perioada 2013-2016 a marcat un reviriment bazat pe o politică mai realistă de alocare a resurselor.

Sugestii privind unele măsuri care pot fi întreprinse

Pentru a justifica această apreciere și pentru că, deși am semnalat și în 2011 nevoia unor astfel de măsuri, nu s-a întreprins nici o măsură concludentă, redau în continuare, în mod succint, câteva asemenea măsuri care au stat și încă mai stau la îndemâna guvernanților din România.

a) Impozitarea dreptului de proprietate pe fondul arabil (agricol) și forestier cu o sumă de circa 400 lei/an, plătită în 4 tranșe de câte 100 lei/trimestru. Impozitul pe proprietatea fondului agricol/forestier în cuantumul menționat este teoretic (exemplificativ) acesta urmând a fi stabilit în funcție de impozitul practicat în prezent și corelat cu subvenția comunitară. În urma unei astfel de măsuri se vor realiza:

- încasarea anuală a unei sume de circa 7 – 8 miliarde lei;
- determinarea proprietarilor de terenuri agricole/forestiere să treacă la exploatarea rațională a acestora;
- determinarea celor fără posibilități financiare și cunoștințe agro-tehnice să arendeze proprietățile agricole/forestiere;
- determinarea proprietarilor agricoli să decidă vânzarea acestor proprietăți;
- în situațiile prevăzute la punctele c și d se va asigura refacerea lotizării suprafețelor agricole care pot fi apoi exploatate prin metode agro-tehnice superioare (mecanizare, chimizare, combatere dăunători, fertilizare, irigare, asolamente etc) deoarece numai prin lotizări de la circa 200 hectare în sus se pot aplica metodele agrotehnice precizate.

b) Pentru refacerea șeptelului trebuie încurajați proprietarii de animale să se implice mai activ, iar pentru aceasta se impun:

- subvenții active numai pentru cei care au un anumit număr de animale pe fiecare specie;
- scutirea de impozit pe proprietatea animalelor sau practicarea de impozite modice;
- sprijinirea proprietarilor pentru a implementa măsurile din directivele europene, privitoare la acest sector;
- impulsionează dezvoltării industriei de prelucrare a produselor agro-alimentare;
- sprijinirea proprietarilor agricoli prin acordarea de asistență de specialitate în vederea inițierii de proiecte în vederea accesării fondurilor comunitare cuprinse în programul de dezvoltare rurală.

c) Scutirea de impozit pe profitul realizat din exportul de bunuri și servicii, măsură care ar avea ca efecte:

- repatrierea sumelor în valută încasate din export;
- dezvoltarea exporturilor directe de mărfuri și servicii și renunțarea la operațiunile speculative de export (export în tranzit, export pe bază de comision, export pentru reexport din altă țară etc);

- creșterea exporturilor intracomunitare și internaționale de produse și servicii românești cu efect imediat asupra dezvoltării producției pentru export.

d) Încurajarea investițiilor străine directe prin următoarele:

- reducerea plafoanelor (investiția propriu – zisă) până chiar la 1 milion Euro, cu condiția de a se localiza în domenii de interes și ocupare de forță de muncă, pentru care se acordă facilități (scutirea de impozit pe profitul realizat pentru o perioadă în cazul investițiilor în domeniul productiv, scutirea de impozite pentru export, reducerea unor contribuții pentru forța de muncă ocupată din șomaj etc);

- simplificarea procedurilor de autorizare a unor astfel de investiții;

- elaborarea unui cadru legislativ suplă și de durată, deoarece dese schimbări în acest domeniu legislativ estompează entuziasmul investitorilor străini.

e) Inițierea de proiecte majore în domeniul infrastructurii în vederea atragerii de investitori străini și accesării fondurilor comunitare. Astfel, în domeniul transporturilor s-ar putea iniția un proiect național pentru dezvoltarea și modernizarea infrastructurii utilizând facilitățile oferite de acordurile cu Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în vederea obținerii unor credite în condiții mai avantajoase. Pentru realizarea unui asemenea proiect s-ar impune următoare măsuri:

- proiectarea sistemului de infrastructură național (autostrăzi, poduri, overflay-uri etc), să presupunem de circa 1500 km;

- lotizarea geografică a acestei rețele în pachete de circa 150 – 200 km;

- antecalculație specifică fiecărui lot astfel stabilit;

- pregătirea caietelor de sarcini pentru fiecare lot (ce devine un proiect), cu următoarele elemente importante: participarea internă și internațională la licitațiile ce se vor organiza; prezentarea de garanții bancare solide; garantarea unui termen de execuție de maximum doi ani; asigurarea finanțării inițiale de către câștigătorul fiecărei licitații; recuperarea fondurilor investite în fiecare caz, în cota și limitele prevăzute în normele europene din fondurile comunitare; asigurarea cofinanțării de Guvernul român prin eventuale credite interne/externe sau acorduri cu câștigătorii licitațiilor de rambursare a sumelor datorate către aceștia în condiții de creditare (când s-a angajat împrumutul de peste 20 miliarde euro de la FMI, Banca Mondială și Uniunea Europeană pentru investiții și dezvoltare, aceasta trebuia să fie destinația sumelor primite, și nu plata de salarii și pensii!); recuperarea cheltuielilor efectuate de investitori prin exploatarea pe o perioadă ce se poate calcula a rețelilor construite.

f) Avantajele unui asemenea proiect ar consta în:

- atragerea de fonduri străine, comunitare și necomunitare;

- absorbția de forță de muncă, în special din rândul șomajului ceea ce determină reducerea ratei șomajului și a fondurilor pentru ajutorul de șomaj;

- revitalizarea unor societăți comerciale de producție din domeniul realizării de materiale necesare acestor proiecte de infrastructură (ciment, bitum, cherestea, fier beton etc);

- sporirea bazei de impozitare ca urmare a ocupării de locuri de muncă și alimentarea astfel a bugetelor și fondurilor speciale cu venituri suplimentare;

- îmbunătățirea substanțială a infrastructurii și rețelei de transport românești.
Toate aceste proiecte trebuie organizate numai prin licitații internaționale pentru a atrage, cu precădere, societăți de construcții specializate din țări cu bogată experiență (Franța, Marea Britanie, Germania, Olanda, Belgia etc.), în contextul în care acestea au puține proiecte în țările lor. Astfel de proiecte asigură valorificarea avantajelor pe care le oferă fondurile comunitare și conduce la revitalizarea sistemului bancar românesc. După modelul simplificat prezentat mai sus se pot iniția și altele similare în domenii în care România are expertiză și care sunt de interes cel puțin european.

g) Relansarea activității în domeniul construcțiilor de locuințe și industriale prin:

- practicarea unei cote de TVA reduse, poate chiar zero, pentru asemenea proiecte;

- scutirea pentru o perioadă de timp de la plata impozitului pentru profitul realizat din aceste proiecte;

- practicarea în mod avantajos a creditului ipotecar.

h) Impulsionarea direcțiilor regionale pentru inițierea de proiecte ce pot accesa fonduri comunitare nerambursabile (asigurarea cotelor de cofinanțare, acordarea de asistență de specialitate etc.).

i) Alte măsuri privind aplicarea de impozite și taxe diferențiate cu scopul de a proteja persoanele cu venituri mici/situații precare și a încasa venituri progresive de la persoanele cu stare economică/financiară bună.

Cele mai sus prezentate nu se constituie într-un program articulat, ci reprezintă doar o sugestie ce poate fi avută în vedere pentru a se încerca, măcar, ieșirea din criză. Nu credem că în întreaga cavalcadă de dezbateri, dintr-o parte sau alta a eșichierului politic, s-a auzit ceva concret din toate sugestiile de măsuri de mai sus. S-a limitat totul la „bisturiu”, adică a „tăia” din dreapta și „nu tăia” din stânga. Avem nevoie de o „gândire națională neafectată”, adică de un grup de specialiști în domeniu, care să nu fie inhibați și să spună sincer unde ne-au dus „anii electorali 2008-2009”, 2012-2013 și, mai recent, 2016. Este nevoie de o privire retroactivă lucidă, pentru a se continua saltul realizat începând cu 2013.

Concluzii

Anul 2012, a fost unul greu de analizat și interpretat mai ales ca urmare a faptului că s-au succedat trei guverne care nu au avut coerență și continuitate în programele aplicate. Ultimul guvern, zis de dreapta, a încercat să cârpească o oarecare strategie afectată însă de angajamente anterioare, restricțiile impuse prin programul FMI, deturmări de fonduri și multe altele. La sfârșitul anului 2012, situația s-a îmbunătățit. Anul agricol 2012 a fost slab, iar 2013, 2014 și 2015 au marcat un reviriment. Fondurile europene au fost accesate în mică măsură sau, cele accesate nu s-au utilizat în mod corespunzător. Turismul a înregistrat un curs nesatisfăcător. Investițiile autohtone s-au redus sau au fost utilizate ineficient, ca să nu folosesc altă expresie, iar cele străine practic au dispărut. În aceste condiții, evoluția a devenit haotică. S-au redus salariile, a crescut rata șomajului, rata inflației a crescut, s-a redus numărul locurilor de muncă, toate cu efect negativ în nivelul de trai al populației, deci a calității vieții. De fapt, în volumele anterioare (este reluat și în acesta), am prezentat foarte clar că greșelile s-au declanșat imediat după decembrie 1989, când, în mod nesăbuit, s-au declanșat inflația și șomajul, cu efectele lor devastatoare asupra economiei și s-a refuzat trecerea la primul pas, de privatizare corectă, pe baza părților sociale existente chiar și în economia superetată.

De-a lungul celor nouăsprezece ani am tras o sumedenie de semnale, bazate pe analiza cifrelor reale înregistrate în evoluția economică, dar, nimic, la nivel absolut, nu a fost luat măcar în discuție. Nu cred că sunt singurul care am efectuat asemenea analize. Au mai fost și alții ale căror mărturii scrise rămân mărturii istorice pentru alte generații.

Bibliografie

1. Anghelache, C., Sacală, C. (2016). *Multiple linear regression used to analyse the correlation between GDP and some variables*, Romanian Statistical Review, Supplement, no.9, pp. 94-99
2. Anghelache, C., Manole, A., Anghel, M.G. (2015). *Unifactorial Econometric Model - Connection between the Final Consumption and the Private Consumption*, Asian Academic Research Journal Of Social Science & Humanities, Volume 2, Issue 6, November 2015, pp. 212-219
3. Anghelache, C., Anghel, M.G. (2015). *GDP Analysis Methods through the Use of Statistical – Econometric Models*, „ECONOMICA” Scientific and didactic journal, nr. 1 (91), Chișinău, Republica Moldova, pp. 124-130
4. Anghelache, C., Anghel, M.G., Sacală, C. (2013). *The Gross Domestic Product Evolution by the End of June 2013*, Romanian Statistical Review, Supplement no. 4/2013, pp. 7-11
5. Anghelache, C., Manole, A. (2012). *Correlation between GDP Direct Investments – An Econometric Approach*, Metalurgia International nr.8, p.96
6. Beck, T., Demirgüç-Kunt, A., Levine, R. (2007). *Finance, Inequality and the Poor*, Journal of Economic Growth, 12(1), pp. 27–49
7. Bhandari, P., Frankel, J. (2015). *Nominal GDP Targeting for Developing Countries*, National Bureau of Economic Research, Working Paper 20898, Cambridge
8. Cicak, K., Soric, P. (2015). *The Interrelationship of FDI and GDP in European Transition Countries*, International Journal of Management Science and Business Administration, Volume (Year): 1 (2015), Issue (Month): 4 (March), pp. 41-58
9. Dumitrescu, D., Anghel, M.G., Anghelache, C. (2015). *Analysis Model of GDP Dependence on the Structural Variables*, Theoretical and Applied Economics, Volume XXII, No.4 (605), Winter, pp. 151-158
10. Faust, J., Rogers, J.H., Wright, J.H. (2005). *News and Noise in G-7 GDP Announcements*, Journal of Money, Credit and Banking, 37, pp. 403–417
11. Fleurbaey, M. (2009). *Beyond GDP: The Quest for a Measure of Social Welfare*, Journal of Economic Literature, Volume 47, Number 4, December 2009, pp. 1029-1075(47)
12. Greenwood, J., Sanchez, J., Wang, C. (2013). *Quantifying the Impact of Financial Development on Economic Development*, Review of Economic Dynamics, 16(1), pp. 194– 215
13. Huang, B.N., Hwang, M.J., Yang, C.W. (2008). *Causal relationship between energy consumption and GDP growth revisited: A dynamic panel data approach*, Ecological Economics, Volume 67, Issue 1, 15 august 2008, pp. 41–54
14. Jeong, H., Townsend, R. (2008). *Growth And Inequality: Model Evaluation Based On An Estimation-Calibration Strategy*, Macroeconomic Dynamics, 12(S2), pp. 231–284
15. Mazurek, J. (2013). *A Comparison of GDP growth of European countries during 2008-2012 period from regional and other perspectives*, University Library of Munich, Germany in MPRA Paper with number 51178
16. Nalewaik, J. (2012). *Estimating Probabilities of Recession in Real Time with GDP and GDI*, Journal of Money, Credit and Banking, 44, pp. 235–253
17. Panagiotis, P., Pantelis, K. (2013). *Economic growth and cultural change*, Journal of behavioral and Experimental Economics (formerly The Journal of Socio-Economics), Volume (Year): 47 (2013), pp. 147-157
18. Sumner, S. (2014). *Nominal GDP Targeting: A Simple Rule to Improve Fed Performance*, Cato Journal, 34, pp. 315–337